

Yeni Yıla Adım Adım İlerlerken

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Aralık 2019

Melun bir düş kundaklanıyor, yalın seyrinde göğün, kanaviçe bulutlar sözleniyor kendi aralarında ve duygular fora.

Müzmin yüreğin de kefareti bir de ölümsüzlüğün sayacı kurada çıkan hangi hediye ise yüreğin ihbarı, sözcükler damızlık hikâyelere gebe ve söz birliği eden hurafeler gerçeklerden çaldıklarını ruha sunuyorlar ve beden in asfaltına yapışan tok sesi ölümün.

Bir karnavalsa gece...

Bir hitabetse yalnızlık...

Bir kuramsa gölgelerin devingen sureti ve işte kehanetler sıralanıyor maruzatını dillendiren her ekmek arası acıyı da katık yapmanın verdiği mahcubiyet ile nihayetinde iblis yuhalanıyor.

Peksimet tadında olmalı oysa gün ve rahmetin de oluk oluk aktığı kimi zaman hü zün kadar yeknesak bir öğün arası atıştırmalık şiirler cümleler iken rüştünü ispat eden ve evren iken kanaviçe desenli bir mağduriyet.

Yükünü aldı mevsim ve kapıya dayandı ayaz belki de aymazlığı mevsimin tıpkı sevgisiz kalan insanlık gibi yarından ümidini kesmiş lakin açık ara farkla hayaller cirit atıyor yeni yıl öncesi yürek kazan aşk kepçe ve dilleni yor niyet ve bereket.

Mağdur bir kuşun gagasına takılı rahmet ve aşkın da arka yüzü iken özlem ve çaresizlik, insan yine de sevmekten vaz geçmiyor ve gözüne toz kaçan bir yumak zincirinde insanlık ağlıyor.

Ölü beyitler var dün de kalan.

Mazlum var şerre binaen ezilmişliğin ve mağduriyetin de en yakın tanığı iken.

Uçan çatıları var evrenin ve uçuran rüzgârı var terk edilmişliğin.

Nöbette madem umut ve yalın seyri düşlerin ve dilekler yüreklerde mimlenmiş aşk ise minvali yorgunluğun.

Sözcüklerin cepkeni asalet.

Yandaş cümleler ve nice bağlaç belki de emir kipleri fık atan ve hurra tek ağızdan dile gelen metanet ne de olsa yüce Yaratanın ihbarı ve beyanı aşk hele ki geniş açılı bir pencerede bulut olmaya kanat açmış kâinat ve içilesi iksirli şurup nihayetinde acıları sonlandırıp rahvan beyitlere söz geçiremezken şair olmakla da yollar tükenmiyor, demenin meali belki de öykündüğümüz kadar öldürdüğümüz dünümüzde saklı ihanet ve yükselen çıtası acının.

Aşkın idamesinde huzur arayışı.

Huzur odaklı bir resimde aslında rengin ta kendisi iken beyaz ve masum düşler.

Belki de kundaklanan acılar belki de bir bebeğin yeis yüklü evrenden aldığı bir enerji ve her nasılsa umudun yelkeni fora; sevdanın neferi hüznün belki de hazan yüklü göğün perde arkası iken açacak her günün solmasın diye iç geçirdiği bulutlarda saklı bir nefer elbette meleklerin şahitliğinde yola çıkan hece hece.

İsyanı bastıran ve tövbe eden.

Yankesici, dünün şapkası düşüp de keli gözükmüşken.

Ve saçları uçuşan rüzgâr ve karnaval tadında iken şiirler nasıl da yola düşüp coşkuyu ve ümidi çağırıyor şimdi yorgun yürekler huzurun eşiğinde nabzını tutuyor çağdışı masalların aslında hayata uyarlandığı her fasılda şen sesiyle şarkılar söyleyen bir kanaryadan insanlığa akan oluk oluk coşkudan nasiplenip de dünün miadı nasıl ki doldu gün bazlı sevinçler dolanıyor ayaklarına mevsimin.

Uğuldayan bir gök kubbe.

Aşkın da müridi iken kelebekler sonsuzluğa kanat açıyor bilse de yarına çıkmayacağını insanlara ümit vaat ediyor ve dillenen dileklerde konfetiler uçuşuyor.

Gün yüzlü kadınlar.

Al yanaklı beyler.

Şen şakrak çocuklar.

Ve dokunulmazlığı masumiyetin; aşkın da coğrafyası kıtalar aşarken mısralar hengâmeyi sırtlanıp herkese yeni bir şans tanıyor evren ve uzakların kör noktasında asılı mutluluğun sayacı bir de dirlik ve dinginlik husumeti sonlandıran.

Mağlup gelen kin ve kindar nesil soykırımların sonlandığı bir muhabbet öncesi efkârı tepe yapıp da yarına bağlıyor yüreğindeki sarkacı ve devingen haznesinde umudun yeis yüklenen hurafeler sonlanıyor masumiyet ve aşk kıymete binmişken nameler soluyor dün de kalan ve nakaratı mutluluğun aslında tüm insanlığın da fabrika ayarlarında sabitlenip yeniden nüksediyor coşku.

Bir hatıratsa kazanım.

Bir hitabet ise yeni gün ve de yeni yıl...

Ve ölümsüzlüğün mucidi iken iklim.

Yandıkça yanıyor yürekler ve andıkça sevgiyi yarınlar çağlıyor akneli yüzler süzgün ümitleri yok sayıp parlayan çehreler nur s/açıyor elbette akseden tüm güzellik aslında kâinatın sözcüsü ve de buzların çözüldüğü ılıman iklimlerden akıp geliyor rahmet ve bahşedilen nimet elbette Hakkın çağrısı iken mutluluğa ve huzura namzet yürekte saklı her iyi niyet.